

РЕШЕНИЕ

№ 4227

гр. София, 28.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5188** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма]-гр.С. срещу Решение № 61554/09.03.2020 година, постановено по н.а.х.дело №12914/2019 година по описа на СРС,129 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №42-0000812/05.07.2019 година на Началник ОО „КД-ДАИ” [населено място],с което последният наложил на [фирма] [населено място] имуществена санкция в размер на 1000 лева основание чл. 96г от ЗаВП за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от Закона за автомобилните превози.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение и се иска неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът – „К. транс“Е О., редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат Т.,редовно упълномощена ,която поддържа жалбата на заявените основания. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация –Обласетн отдел“АА“, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП – прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност и законосъобразност на оспореното съдебно решение.

Административен съд - София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От доказателствата по делото е установено, че на 27.03.2019 година в сградата на ОО"АА" служител при ОО "АА"- [населено място] извършил проверка на транспортната дейност на [фирма] във връзка с Писмо №12-00-00-1006/1/20.02.2019 година, ведно с приложения към него магнитен носител, получен по имейл от властите на Кралство Великобритания сочещо, че на 21.11.2018 година от властите на Кралство Великобритания на територията на тази държава е спряна за проверка влекач марка „Волво ФХ“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от водача В. Т., с който се извършвал международен превоз на товари, назначен с Трудов договор №11/20.04.2018 година без водачът да притежава Удостоверение за психологическа годност, факт, установяващ се от направената справка от информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Установено е още, че посоченото ППС е включено в лиценза на дружеството-превозвач [фирма], При проверката е констатирано, че дружеството в качеството на превозвач е допуснал извършването на международен превоз на товари от водача В. Т., без водачът да притежава Удостоверение за психологическа годност. За констатираното нарушение, срещу касатора е съставен АУАН №261376/27.03.2019 година за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от Закона за автомобилните превози ,съставен в присъствието на упълномощено лице в качеството на представляващ , и подписан от него без възражения, а въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление на 05.07.2019 година, с което на касатора на основание чл.9бг, ал.1, предл.2 от ЗавПр е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

При правилно изяснена фактическа обстановка, анализирайки всички приложени по делото доказателства, обосновано СРС е достигнал до извода, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.7а, ал.2, пр.3 от Закона за автомобилните превози, като при извършена проверка на [фирма] относно транспортната дейност превозвачът- касатор е допуснал извършване на международен превоз на товар на 21.11.2018 година от водача В. Т., без последният да притежава Удостоверение за психологическа годност.

Изводите на първоинстанционния съд са правилни и се споделят от настоящата касационна инстанция. От събраните по делото писмени и гласни доказателства, безспорно се установява, че касаторът в качеството на превозвач е извършил нарушение на нормата на чл.7а, ал.2 от ЗавП , към датата на извършване на нарушението-21.11.2018 година/ (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по [чл. 7, ал. 3](#) и [чл. 12б, ал. 1](#) от този

закон и [чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата](#).

Положителният факт- наличие на Удостоверение за психологическа годност на водача В. Т. е в тежест на касатора, който следва да установи именно наличието на такова Удостоверение за психологическа годност, а такива доказателства не са представени, като при извършената проверка е установено, че касаторът в качеството на превозвач е допуснал при извършване на международен автомобилен превоз водачът В. Т. да извършва такъв превоз без да притежава Удостоверение за психологическа годност. Правилно СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като НП е издадено от компетентен административен орган и е спазена законоустановената форма. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е ангажирал административно наказателната отговорност на касатора и му е наложил санкция в предвидения от закона размер. Съгласно сочената разпоредба на чл.96 г от ЗАВП- който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева.

Санкцията е определена в абсолютен размер и същата ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба отхвърлена като неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на процесуални представител на касатора ,че понятието,, незаконосъобразност“ на съдебното решение,,е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения .Касационната инстанция проверява валидността,допустимостта и правилността на съдебните решения ,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията,визирани в чл.348 от НПК.На второ място,понятието „незаконосъобразност “е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК,Административен съд, С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 61554/09.03.2020 година, постановено по н.а.х.дело №12914/2019 година по описа на СРС,129 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

